

ми женж си и дѣвѣтъ си дѣщери, които
са намѣтруваатъ тукъ, за да не погибнешъ
16 и ты въ беззаконіе-то на тойзи градъ. Но
той като ся бавеше, мажкіе-тѣ, "понеже
го пожали Господь, хванжх за ржж
него, и женж му, и дѣвѣтъ му дѣщери,
и "изведохъ го, и оставихъ го вънъ отъ
17 градъ-тѣ. И когато гы изведохъ вънъ,
рече единъ-тѣ: "Бѣгай за животъ-тѣ си:
"да не погледнешъ назадъ, и да ся не
спрѣши въ всичкѣ тѣзи околности; бѣ-
18 гай на горж-тѣ, за да не погибнешъ. И
19 рече имъ Лотъ: "Не, Господи: Ето рабъ
твой намѣри благодатъ прѣдъ тебе, и възвѣ-
величили си милостъ-тѣ си, коіжко си на-
правилъ менѣ, че ся упазилъ животъ-тѣ
ми: но азъ не ще можъ да побѣгнѫ на
горж-тѣ, за да не постигне зло-то и
20 умрѫ. Ето, молѣж, тойзи градъ е близу,
да прибѣгнѫ тамъ, и малъкъ е: нека тамъ
да побѣгнѫ: не е ли малъкъ? и ще ся
21 упази животъ-тѣ ми. И рече му: Ето, "по-
слушашъ тя за това нѣощъ, да не разориж
22 тойзи градъ, за който ты говоришъ. Побѣр-
зай да побѣгнешъ тамъ: защото ^азъ не
можъ да направиши дѣло-то си, до дѣ не
стигнешъ ты тамъ: за това нарече ^ииме-то
на тойзи градъ *Сигоръ.

23 Слынце-то изгрѣя на земїж-тѣ, когато
24 Лотъ влѣзе въ Сигоръ. И ^аодѣжды Го-
сподъ на Содома и Гоморра жупель и
25 огнь отъ Господа изъ небѣ-то. И порази-
тѣзи градове, и всичкѣ-тѣ околность, и
всичкы-тѣ жителіи на градове-тѣ, и ^арасте-
нія-та на земїж-тѣ.

26 Но жена му въ слѣдъ него погледи-
назадъ, и ^астана сѣтиль отъ соли.

27 А на сутринъ-тѣ Авраамъ подрани на
това място ^адѣто бѣ стоялъ прѣдъ Го-
спода: И като погледиши къмъ Содомъ и
Гоморръ, и къмъ всичкѣ-тѣ земїж наоколо,
видѣ, и ето, "дигаше ся дымъ отъ
земїж-тѣ, като дымъ изъ пещъ.

29 И тѣй, когато Богъ съсыпа градове-тѣ
на околность-тѣ, ^апоменж Богъ Авраамъ,
и испрати Лота изъ срѣдъ разореніе-
то, когато разори градове-тѣ въ които
живѣше Лотъ.

30 И възвѣзе Лотъ отъ Сигоръ, и ^ажи-
вѣше въ горж-тѣ, и съ него дѣвѣтъ му
дѣщери, защото ся убоя да сѣди въ
Сигоръ: и живѣше въ единъ пещерѣ,
31 самъ и дѣвѣтъ му дѣщери. И рече по
стара-та на по младж-тѣ: Баша ни с

старъ, и нѣма человѣкъ на земїж-тѣ ^ада
влѣзе при насъ по обычай-ть на всичкѣ-
32 тѣ земїж: Ела, да напоимъ бащъ си съ
вино, и да прѣснимъ съ него, и ^ада въз-
33 ставимъ сѣме отъ бащъ си. И тѣй въ
онжзи поощъ напоихъ бащъ си съ вино: и
34 влѣзе по стара-та, и прѣсна съ бащъ си:
и ^атой не знаешъ ни когато легна тя, ни
когато стана. И на другий-ть день рече
по стара-та на по младж-тѣ: Ето, азъ
прѣспахъ вчера съ бащъ си: да го на-
поимъ съ вино и тѣзи ноощъ, и влѣзъ ты,
и прѣсни съ него, и да възставимъ сѣме
35 отъ бащъ си. И тѣй напоихъ и въ онж-
зи ноощъ бащъ си съ вино, и стана по
млада-та, и прѣспа съ него: и ^атой не
знаешъ ни когато легна тя, ни когато
36 стана. И зачинахъ дѣвѣтъ дѣщери Лото-
37 вы отъ бащъ си. И роди по стара-та
сынъ, и нарече име-то му Моавъ: ^атой е
38 отецъ на Моавиане-тѣ до днесъ. И роди
и по млада-та сынъ, и нарече име-то му
Бентъ-аммі: ^атой е отецъ на Аммониане-
тѣ до днесъ.

ГЛАВА 20.

1 И тѣрѣгнѫ Авраамъ отъ тамъ ^акъмъ
южнѣ-тѣ земїж, и насели ся между ^аКадисъ и
2 Суръ: и ^астана пришелъ въ Гера-
3 раръ. И рече Авраамъ за женж си Сар-
4 раж: ^аСестра ми е: и Авимелехъ Герар-
5 скій-тѣ царь прати и ^аѣ Сарраж.
3 И ^адойде Богъ при Авимелеха прѣзъ
ноощъ-тѣ ^анастыѣ, и рече му: ^аЕто, ты
умираши поради тѣзи женж, коіжко си
4 зѣль: защото тя си има мажъ. А Авиме-
5 лехъ не бѣше ся приближилъ при неїхъ:
и рече: Гоеподи, "ще убиеши ли и пра-
6 ведеши народъ? Не рече ли ми той: Се-
7 стра ми е? и тя пакъ, тя рече: Брать ми
8 е. ^аСъ незлобие на сърдце-то си и съ чи-
9 стотѣ на ржцѣ-тѣ си сторихъ азъ това.
6 И рече му Богъ настыѣ: И азъ познахъ
чѣ това си сторихъ ты съ незлобие на
10 сърдце-то си: и ^азъ още тя задържашъ
да не сътърѣшиши ^апрѣдъ мене: за това
не тя оставихъ да ся прикоснешъ до неїхъ.
7 И сега върни женж-тѣ на человѣка, ^аза-
щото е пророкъ, и ще ся помоли за тебе,
и ще живѣешъ; но ако ^ажъ не върнешъ,
11 ^азнай че непрѣмѣнно ще умрешъ, ты, и
всичкы-тѣ твои.
8 И като стана рано на сутринъ-тѣ,

^аЛук. 18; 13. Рим. 9; 15, 16.

^аИса. 34; 22.

^а3 Цар. 19; 3.

^аСт. 26. Мат. 24; 16, 17, 18.

^аЛук. 9; 62. Фил. 3; 13, 14.

^аДѣян. 10; 14.

^аІов. 42; 8, 9. Ісаі. 145; 19.

^аВинк. Гл. 32; 25, 26. Исх. 32;

10. Втор. 9; 14. Марк. 6; 5.

^аГл. 13; 10, 14; 2.

^аМалъкъ.

^аВтор. 29; 23. Иса. 13; 19.

^аІер. 20; 16. 50; 40. Іез. 16;

49, 50. Осін. 11; 8. Амос.

4; 11. Соф. 2; 9. Лук. 17;

29. 2 Пет. 2; 6. Іуд. 7;

^аЛук. 14; 3. Іона. 107; 34.

^аЛук. 17; 32.

^аІак. 18; 22.

^аОтпр. 18; 9.

^аІак. 8; 1, 18; 23.

^аСт. 17, 19.

^аГл. 16; 2, 4, 38; 8, 9. Втор.

25; 5.

^аМарк. 12; 19.

^аВтор. 2; 9.

^аВтор. 2; 19.

^аГл. 18; 1.

^аГл. 16; 7, 14.

^аГл. 26; 6.

^аГл. 12; 13, 26; 7.

^аГл. 12; 15.

^аІес. 105; 14.

^аІов. 33; 15.

^аСт. 7.

^аСт. 18. Гл. 18; 23.

^аІар. 20; 3; 2 Кор. 1; 12.

^аГл. 31; 1. 7, 35; 5. Нех. 34;

24. 1 Йар. 25; 26, 34.

^аГл. 39; 9. Лев. 6; 2. Псал.

51; 4.

^аІар. 7; 5. 4 Йар. 5; 11.

^аІов. 42; 8. Іак. 5; 14, 15.

^аІов. 5; 16.

^аГл. 2; 17.

^аЧисл. 16; 32, 33.